

være bedre, det forstaaer jeg ikke. Her bliver det saaledes, at hvor der er Sundhedsvedtægter, faaer man Tilshynet aldeles paa samme Maade ved Sundhedskommission. I de Tilfælde efter Lovforslaget, som det ærede Medlem tænkte paa, var der ikke Tilshyn af Læger, hvor der er Sundhedskommission. Men nu efter Udvalgets Forslag vil der derimod komme Tilshyn af Lægen, baade naar der er en Sundhedskommission, og naar der er et Tilshyn, sammensat paa samme Maade som Sundhedskommissionen. Naar det ærede Medlem haaber, at Udvalget skulde forandre Valgmaaden saaledes, at alle Vælgere skulde vælge dette Tilshyn, vil jeg heller ikke haabe, at Udvalget vil gaa dertil. Jeg vil antage — og det forekommer mig at være det rimeligste — at Sogneraadeene vælge de Bestillingsmænd paa samme Maade, som de vælge alle andre Bestillingsmænd i Kommunen. — Det ærede Medlems Bemærkning til § 2 skal jeg ikke svare paa, da jeg antager, at den høitærede Minister vil besvare den. — Derimod skal jeg med Hensyn til § 5 sige det ærede Medlem, at Grunden, hvortil man ikke har tilraadet nogen Bestemmelse med Hensyn til Bunden, er den, at man mente, at det vilde være temmelig haardt overfor mange af Fællesmeierierne. Der er jo Mange — som bekendt de fleste Landmænd — der have en vis Vængstelse for altfor tætte Svinegulve, idet de tro, at de medfører Sygdomme for Svin; Udvalget er bange for, at det skal virke altfor afstrækkende, naar der kommer en saadan Bestemmelse. At der i Lovforslaget skulde være glemt „Mæslinger“, skal jeg ikke komme ind paa. Efter disse Bemærkninger tror jeg ikke, der er Mere, jeg paa Udvalgets Vegne skal svare det ærede Medlem paa.

C. Danneffjold-Samsøe: En æret Taler har ment, at Udvalget vilde faae Sagen til fornyet Overveelse, og jeg vil i den Anledning tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vilde være heldigt, at det blev nærmere udtrykt, hvad der skal forstaaes ved Meieriet, ved Meierilokalene og Meierilokalet. De 3 Udtrykke nemiig benyttede i Lovforslaget. I § 2 staaer der „Ufløbet fra Meieriet skal,“ osv., i § 3 staaer der, at „Gulvene i Meierilokalene“ osv., og i § 6 staaer der, „Vælle og anden Svineføde, der opsamles i Meierilokalet“. Det vilde vistnok være meget heldigt for Tilshynet og ligeledes for Meierierne, om man fik et Begreb om, hvad der skal forstaaes ved Meieriet, ved „Meierilokalene“ i al Almindelighed, og ved „Meierilokalet“ i Særdeleshed. Thi Begrebet om,

hvad der hører til Meierier, er ikke saa let at definere. Det er jo baade Mælkstue, Bottevast, Smørfammer, Ostekammer og Flødekammer, og der kan jo være mange flere Lokaler — Med Hensyn til § 14 skal jeg tillade mig den ganske korte Bemærkning, om der ikke muligvis kunde være Anledning til at forandre den Tid, for hvilken Betalingen til Distriktslægen er 4 Kr. i Dagpenge til 4 Timer i Stedet for 6 Timer, idet det muligvis kunde komme til at stemme overens med noget lignende, der maatte vil fremkomme i et andet Lovforslag, hvor det gjælder Dyrlæger. Der har af et æret Medlem her i Thinget været talt om, at man om Vinteren maatte regne 4 Kr. for passende for 4 Timers, en halv Dags Arbejde, og her er jo 4 Kr. sat som Betaling for 6 Timer. Det er blot en Henstilling, jeg skal gjøre. — Med Hensyn til § 15 forekommer det mig ikke, at det Udtryk, som er foreslaaet af det ærede Udvalg, rammer paa rette Maade.

Der er nemiig blevet foreslaaet, at Paragrafen skal lide saaledes: „Bestemmelserne i denne Lov kunne af vedkommende Overøvrighed gjøres anvendelige paa andre Bedrifter end de i ovennævnte Paragrafer omhandlede Meierier, forsaavidt der fra disse sælges eller til disse indkjøbes Mælk.“ Disse Bestemmelser skulle altsaa gjælde for et hvilket som helst Meieri, selv om der alene indkjøbes og ikke samtidig sælges Mælk; men dette ser jeg ikke nogen Grund til. Jeg vil henstille, om det ikke var heldigere at forandre Ordlyden noget. Jeg kunde saaledes meget godt forstaa, naar det kom til at lide saaledes: „Saafernt der til disse indkjøbes og fra disse sælges Mælk“. Naar der sælges Mælk, kan jeg forstaa, at man fastholder disse Regler, men ikke, fordi der indkjøbes. Med Hensyn til Salget af Mælk, da kunde Begreberne jo være forskjellige, og jeg skal iøvrigt ikke tale imod dette Udtryk, idet jeg godt kan se, at selv om der ikke kjøbes Mælk, men sælges, kan det være rigtigt at indføre Kontrol. Da det imidlertid i den Betænkning, som ledsager Udvalgets Udkast, netop er sagt, at det allerede under de forhaandenværende Omstændigheder kan være saare vanskeligt for Fattigfolk at faae Mælk til Kjøbs i mindre Gaarde; idet allerede nu de mindre Gaarde sælge til Fælles- eller Andelsmeierier, nærer jeg Frygt for, at naar den Bestemmelse kommer ind, at ethvert Meieri, der sælger Mælk, altsaa til Exempel til en af Gaardens egne Dagleiere, skal underkastes eller rikkere at underkastes dette Tilshyn, hvis Øvrigheden ønsker det, kan dette endnu mere bidrage til at indskrænke Salget